

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: **Y. M.,**
nar.,
státní příslušnost: Republika Uzbekistán,

zastoupen advokátem JUDr. Matějem Šedivým,
sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1,

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie,**
se sídlem Olšanská 2, Praha 3,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2025, č. j. CPR-5449-2/ČJ-2025-930310-V230

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Policie ČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, ze dne 20. 1. 2025, č. j. KRPA-25018-20/ČJ-2025-000022-SV, které bylo potvrzeno a kterým bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území ČR (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) uloženo správní vyhoštění a byla stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských

států EU, Islandské republiky, Lichtenštejského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, (dále též „smluvní státy“) v délce 12 měsíců. Počátek této doby byl stanoven od okamžiku, kdy žalobce vycestuje z území členských států Evropské unie a smluvních států. Současně podle § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců byla žalobci stanovena doba k vycestování do 10 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

2. Žalobce uvedl, že je viněn z neoprávněného pobytu, kdy překročil možnosti bezvízového styku, uložení správního vyhoštění na dobu 1 roku považuje za nepřiměřeně tvrdé. Byly porušeny požadavky § 174a zákona o pobytu cizinců, správní orgán nedostatečně zohlednil dosavadní bezúhonnost žalobce, skutečnost, že se jednalo o ojedinělý exces a skutečnost, že žalobce svého jednání litoval, řádně spolupracoval se správním orgánem a napomáhal při objasnění skutečného stavu věci. Celková doba protiprávního stavu trvala relativně krátkou dobu, je nepřiměřeně tvrdé, aby bylo opatření ukládáno v násobné míře, kdy v obdobných případech správní orgán stanovuje opatření na dobu 6 měsíců, a to i při delším protiprávním pobytu, než jaký vykázal žalobce. Žalobci nepřitěžují žádné jiné skutečnosti, je u něj dán předpoklad dosažení nápravy i cestou mírnějšího postupu. Napadané rozhodnutí se nijak nezaobírá otázkou subjektivní stránky protiprávního jednání a zcela opomíjí obhajobu žalobce, který je připraven z území ČR vycestovat.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Má za to, že jeho rozhodnutí bylo řádně odůvodněno, byla vypořádána otázka přiměřenosti dopadů rozhodnutí do žalobcova soukromého a rodinného života. Délka správního vyhoštění byla stanovena v dolní polovině zákonem stanovené maximální doby.
4. Ze správního spisu soud zjistil tyto skutečnosti.
5. Dle úředního záznamu ze dne 20. 1. 2025 byla téhož dne provedena kontrola vozidla jedoucího podezřele pomalu. Řidičem tohoto vozidla byl žalobce. Následnou lustrací bylo zjištěno, že žalobce měl zneplatněný cestovní doklad, proto byla na místo přivolána cizinecká policie.
6. Stejného dne byla vyžádána informace od společného centra. Obratem bylo sděleno, že žalobce podal dne 22. 11. 2024 žádost o povolení k pobytu v Polsku, která byla nicméně téhož dne zamítnuta pro formální nedostatky, přičemž jinou žádost žalobce nepodal a nemá žádný legální pobyt.
7. Při výslechu žalobce sdělil, že je zdravý. Na území schengenského prostoru vstoupil dne 25. 5. 2024, a to konkrétně do Polska na základě litevského povolení k pobytu platného do 26. 3. 2026 a cestovního pasu. Poté letěl do Litvy, razítko ale v dokladu nemá. V Litvě skládal zkoušku na řidiče kamionu, ale neuspěl a jel zpět do Polska. Tam byl do 15. 9. 2024, pracoval tam bez povolení brigádně, následně odjel dne 15. 9. 2024 do ČR, kde od té doby byl nepřetržitě. Přijel zde na základě litevského povolení k pobytu a cestovního pasu. Bydlí na ubytovně v Praze 6, přesnou adresu si nepamatuje. Tento pobyt nikde nehlásil a nic jej k danému místu neváže, nemá nájemní smlouvu. Není si vědom ukončení platnosti litevského povolení k pobytu. Nedostal od nich žádnou informaci o ukončení, je si ale vědom toho, že si to měl pohlídat. Nyní již ví, že je zde bez pobytového oprávnění. V Litvě nepracoval. V Polsku chtěl legálně pracovat. Pracoval tam brigádně bez povolení pro jednoho Ukrajince. Do ČR přijel bez pracovního povolení dne 15. 6. 2024. Od té doby zde je nepřetržitě. Pracuje brigádně jako kurýr, nemá žádné povolení. Nic zde nemá, lékaře nenavštěvuje. Nemá sjednáno zdravotní pojištění. K možnosti uložení zvláštních opatření

sdělil, že zde nemá žádný hlášený pobyt, disponuje přibližně částkou 25 000 Kč, peníze na vycestování má. Finanční záruku za něj nikdo dát nemůže. Je ženatý a má čtyři děti. S rodinou žijící v Uzbekistánu je v kontaktu, může se k ní opět vrátit, dům, ve kterém rodina žije, mu patří. V Uzbekistánu mu nic nehrozí, je to pro něj bezpečná země.

8. Součástí správního spisu je dále závazné stanovisko Ministerstva vnitra ze dne 20. 1. 2025, ev. č. ZS58125 se závěrem, že vycestování žalobce je možné. A dále záznam ze dne 20. 1. 2025 o tom, že žalobci skončilo pobytové oprávnění z Litvy ke dni 10. 12. 2024.
9. Rozhodnutím správního orgánu I. st. ze dne 20. 1. 2025, č. j. KRPA-25018-20/ČJ-2025-000022-SV, bylo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců uloženo správní vyhoštění a byla stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU a smluvních států v délce 12 měsíců. Počátek této doby byl stanoven od doby, kdy žalobce vycestuje z území členských států EU a smluvních států. Současně podle § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců byla žalobci stanovena doba k vycestování do 10 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.
10. Napadeným rozhodnutím bylo toto rozhodnutí potvrzeno.
11. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“)], při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
12. Soud při svém rozhodování vyšel z uvedených právních předpisů:
13. Podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců *police vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na 5 let, pobývá-li cizinec na území nebo na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*
14. K námitce nepřiměřeně dlouhé délce správního vyhoštění soud uvádí, že tuto jako důvodnou neposoudil.
15. Co se týče délky uloženého správního vyhoštění, je na uvážení správního orgánu, jak dlouho dobu s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu, pro správní vyhoštění v rámci zákonného rozpětí stanoví. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 12. 2016, č. j. 10 Azs 181/2016 - 41, uvedl, že: „Otázka stanovení doby, po kterou není umožněn cizinci vstup na území, je plně v diskreční pravomoci správního orgánu. Závisí-li rozhodnutí správního orgánu na správním uvážení, soudy ve správním soudnictví přezkoumávají pouze to, zda správní orgán při svém rozhodování nepřekročil meze správního uvážení, tj. „samotné správní rozhodnutí podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem“ (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 10. 2003, č. j. 3 Azs 12/2003 - 38). Úkolem soudu tedy není nahradit správní orgán v jeho kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 A 139/2002 - 46).“

16. Správní orgán I. st. uvedl, že dobu zákazu vstupu stanovil s ohledem na závažnost žalobcova protiprávního jednání, kdy pobýval od 11. 12. 2024 do 20. 1. 2025 neoprávněně v schengenském prostoru, v ČR se nachází bez oprávnění, kdy zde vstoupil dne 15. 9. 2024 za účelem výkonu práce bez povolení. Bylo zohledněno, že žalobce se správním orgánem spolupracoval a sdělil, že vycestuje dobrovolně. Zároveň však bylo rovněž vzato v úvahu, že se žalobce do své situace dostal vlastní vinou, bylo na něm, aby si své pobytové oprávnění zajistil. Musel si být již vědom pobytových náležitostí.
17. Žalovaný doplnil, že dle něj nelze v dané věci pominout vědomost a účelovost. Žalobce měl podle žalovaného plnit účel pobytu v Litvě, a nikoli vykonávat bez povolení výdělečnou činnost v jiných zemích. Kdyby nebyla provedena pobytová kontrola, žalobce by v ČR pobýval nadále bez oprávnění. Neměl ani sjednáno pojištění.
18. Soud k tomu uvádí, že neoprávněný pobyt žalobce byl správními orgány správně vymezen od 11. 12. 2024 (den následující po skončení litevského pobytového oprávnění 10. 12. 2024) do 20. 1. 2025 (den kontroly policejní hlídkou). K tomu lze poznamenat, že žalobcův neoprávněný pobyt byl zjištěn až touto kontrolou, kdy, pokud by nebyla prováděna, by pravděpodobně žalobce pobýval na území ČR i nadále. Bez významu není ani fakt, že se žalobce o své litevské pobytové oprávnění nijak nezajímal, nevěděl údajně o jeho ukončení. Je sice pravdou, že opakovaně sdělil, že si myslel, že jeho litevské oprávnění stále platí, potvrdil nicméně rovněž to, že při svém krátkodobém vycestování do Litvy za účelem složení zkoušky na řidiče kamionu, u této zkoušky neuspěl, si měl být vědom toho, že tato skutečnost bude mít vliv na platnost jeho tamního pobytového oprávnění, jestliže uvedl, že povolení obdržel za účelem práce jako řidič kamionu. I kdyby si žalobce tyto skutečnosti nespojil, bylo v každém případě na něm, aby si v dostatečné a potřebné míře hlídal a sledoval svá pobytová oprávnění tak, aby nedošlo k jejich ukončení. Žalobce naproti tomu bez dalšího vycestoval do Polska a ČR, a to ještě za účelem výdělku bez oprávnění, kdy sdělil, že v ČR bez jakéhokoli povolení brigádně pracoval.
19. Neoprávněný pobyt žalobce byl tedy vymezen správně od 11. 12. 2024 do 20. 1. 2025, přičemž se jednalo o pobyt v délce přibližně 40 dní, nicméně, jak soud již zmínil, v situaci, kdy se žalobce o svůj pobyt nijak více nezajímal a byl zjevně připraven zde pobývat i dále. Dle soudu není v kontextu situace žalobce nijak nepřiměřené správní vyhoštění v délce jednoho roku, jestliže bez oprávnění pracoval nejen v ČR, ale i v Polsku. Je tak relativizováno tvrzení žaloby o ojedinělém excesu. Žalobcem namítané skutečnosti (dosavadní bezúhonnost, skutečnost, že se jednalo o ojedinělý exces a skutečnost, že svého jednání litoval, řádně spolupracoval se správním orgánem a napomáhal při objasnění skutečného stavu věci) byly správními orgány zohledněny, avšak byly vzaty v úvahu i další zjištění, a zejména fakt, že se měl zajímat o svá pobytová oprávnění. Soud pouze ještě pro úplnost podotýká, že v průběhu výslechu žalobce sdělil různá data jeho údajného vstupu do ČR, a to 15. 6. 2024 a 15. 9. 2024, přičemž správními orgány bylo vycházeno z pozdějšího data. Tyto skutečnosti nicméně nemají na závěr věci jakýkoli vliv, neboť zásadní je neoprávněný pobyt od 11. 12. 2024 do pobytové kontroly.
20. Důvodná není ani námitka nedostatečného zhodnocení kritérií dle § 174a zákona o pobytu cizinců. Správní orgány naopak přiměřenost dopadů svých rozhodnutí důkladně zjišťovaly, avšak tuto nezjistily, přičemž soud jejich pochybení nenalezl. Žalobce je ženatý a má čtyři děti, přičemž celá jeho rodina žije, jak zmínil, v Uzbekistánu, a může se za ní bez potíží vrátit. V ČR nemá žádné vazby, žádný majetek, nenavštěvuje zde lékaře a ani nemá sjednáno zdravotní pojištění. Pobývá zde na ubytovně, jejíž přesnou adresu neuvedl. Vycestováním

do Uzbekistánu tak bude ovlivněna toliko zdejší výdělečná činnost žalobce, nicméně vzhledem k tomu, že uvedl, že pracuje brigádně jako kurýr bez jakéhokoli povolení a za situace, kdy nemá již ani platné pobytové oprávnění z Litvy (nadto za účelem výkonu práce řidiče kamionu), by žalobce stejně nebyl oprávněn v ČR vykonávat jakoukoli další činnost, a to ani brigádně. Žalobci pak nic nebrání, aby po skončení doby zákazu pobytu opět do ČR přicestoval, a to na podkladě nového pobytového oprávnění, které si za tímto účelem může vyřídit. Soud dodává, že správní orgány také správně vycházely ze závazného stanoviska, které shodně s žalobcovými sděleními, neuvádělo žádné překážky vycestování žalobce do Uzbekistánu.

21. Ze shora uvedených důvodů soud neshledal žalobních námitek důvodné, a proto žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
22. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 28. 5. 2025

Mgr. Kamil Tojner, v. r.

soudce

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: **Y. M.,**
nar. ,
státní příslušnost: Republika Uzbekistán,

zastoupen advokátem JUDr. Matějem Šedivým,
sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1,

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie,**
se sídlem Olšanská 2, Praha 3,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 3. 2025, č. j. CPR-5449-2/ČJ-2025-930310-V230

takto:

Datum vydání rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 16 A 11/2025 – 15 se opravuje na 28. 4. 2025.

Odůvodnění:

Ve shora uvedené věci soud dne 28. 4. 2025 rozhodl rozsudkem č. j. 16 A 11/2025 – 15. V rozsudku bylo nesprávně uvedeno datum jeho vydání 28. 5. 2025. Správné znění data je však 28. 4. 2025. Soud proto provedl výše uvedenou opravu dle § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 5. 5. 2025

Mgr. Kamil Tojner, v. r.
soudce